

Раҳбар одам қўл остидагиларга жавоб беради

20:00 / 28.07.2022 2318

Аббосийлар халифаси Ҳорун ар Рашид саройдан узоқроқда бўлганида ўша даврнинг улуғ инсонларидан бири бўлган ҳамда халифанинг маслаҳатчиси ҳисобланган Баҳлул раҳматуллоҳи алайҳ саройга кириб, халифанинг тахтига ўтирадилар. Ана шунда қуйидаги ибратли воқеалар бўлиб ўтди.

«Ҳолинга вой бўлсин эй Баҳлул, ахир бу халифанинг тахтику», деди қози.

Баҳлул: «Мен билан халифанинг ўртасида нима фарқ бор. Мана бу отимдан бошқа» дея кулди.

Қози: «Ўзинг ўтирган бу тахт ҳақида қандай фикрдасан?»

Шунда Баҳлул: «Ўта дағал, кактус тиконидек дағал, ловиллаган оловдек куйдирувчи», деб жавоб берди.

Қози: Ҳа, хўп, шундай экан, нега унда тахтда ўтирибсан?»

Баҳлул: «Мол-дунё шахвати, дунё ва унинг зийнатларига бўлган муҳаббат туфайли. Ҳа шунинг учун. Билиб қўйки, бу тахтнинг баҳоси тўкилган қонлар ва зулмга учраган жонлардир. Мана шу тахтга эга бўлиши учун ота ўғлини ўлдирди, ўғил эса отасини. Буларни молу дунё шахвати

дейилади», деди.

Қози: «Эй Абу Ваҳоб, мени ҳайрон қолдирмаяпти бу ҳассанг», деди.

Баҳлул: «От бу, от», деб кулди.

Шунда соқчи келиб қолиб: «Ҳолинга вой бўлсин эй мажнун, халифанинг тахтида ўтирибсанми?, деб жаҳли чиқди.

Баҳлул соқчига қараб: «Масрур менга мевалардан келтир!, деб буйруқ берди.

Соқчининг баттар жаҳли чиқб: «Сенга ҳозир кафан олиб келаман», деб уни тахтдан судраб ташқарига олиб чиқиб кетди ва қаттиқ жазолади.

Халифа сафардан қайтиб, соқчи Масрурни чақирди ва уни сўроққа тутди: «Нима гап эй Масрур, безовтасан?»

Шунда соқчи қўрқув аралаш: «Сиз йўқлигингизда Абу Ваҳоб тахтингизга ўтирди», деди.

Халифа қаҳ-қаҳ отиб кулганча: «Шу тахтга ўтирдими?», деб сўради.

Соқчи: «Ҳа, саййидим», деди.

Халифа: «Сен нима қилдинг?»

Соқчи: «Бу қилмиши учун уни эсидан чиқмайдиган қилиб жазоладим», деди.

Халифа: «Ҳолинга вой эй Масрур. Абу Ваҳобни шу иши учун жазоладингми?»

Соқчи: «Саййидим, тахтимга ҳеч ким ўтирмасин деб буюрган эдингиз».

Шунда халифа: «Зарари йўқ, зарари йўқ», деди.

Халифа соқчига: «Абу Ваҳобни дарҳол олдимга олиб кел!», деб буюрди.

Соқчи Абу Ваҳобни халифа ҳузурига олиб келди.

Халифа Баҳлулга: «Бизнинг мажлисимизда бир неча кундан бери кўринмаяпсиз. Биз Масрурнинг танобини тортиб, унинг жазосини бердик», деди.

Баҳлул: «Сайид, раҳбар одам қўл остидагиларга жавоб беради», деб эътироз билдирди.

Халифа: «Эй Абу Ваҳоб, ахир биз унинг жазосини бердик-ку. Сизни ҳам изладик. Агар сиздан узр сўрашини хоҳласангиз, буюраман, шундай қилади, шунга ҳам йиғлаяпсизми?», деди.

Баҳлул: Мен ўзимнинг ҳолимга йиғламаяпман эй Ҳорун.

Халифа: «Унда ким учун йиғлаяпсиз?», деди.

Баҳлул: «Сизни ўйлаб йиғлаяпман».

Халифа: Мени ўйлаб!!! Мени ўйлаб-а-а-а. Нега?, деб тахтига ўтирди.

Шунда Баҳлул: «Агар бу тахтга бирозгина ўтириш хато ҳисобланса ва соқчи ўша ўтирганни жазоласа, унда бу тахтда куну тун узоқ муддатдан бери хатокор ҳолда ўтиришингиз ҳақида ўзингиз нима деб ўйлайсиз? Мени соқчи жазолади. Сизни жазоловчи Аллоҳ субҳанаҳу ва таоло бўлади, соқчингиз эмас», дея насиҳат қилди.

Аллоҳ таоло ўтган барча уламоларимизни, жумладан Баҳлул ҳазратларини раҳматига чулғасин, барчамизни мағфират айласин!

Нозимжон Ҳошимжон таржимаси

Хуршид Маъруф тайёрлади